

Η παρακάτω ιστορία είναι για ένα στρατιώτη που επέστρεψε μετά από πολύ καιρό στην πατρίδα του... Τηλεφώνησε στους γονείς του από το Σαν Φρανσίσκο. "Μαμά, μπαμπά, έρχομαι σπίτι. Θέλω όμως να σας ζητήσω μια χάρη. Θα ήθελα να έρθει μαζί μου και ένας φίλος".

"Κανένα πρόβλημα αγόρι μου. Χαρά μας να τον γνωρίσουμε".

"Θα ήθελα να γνωρίζετε όμως, ότι ο φίλος μου χτυπήθηκε άσχημα από νάρκη και έχει μείνει ανάπηρος. Του λείπει το ένα πόδι και το ένα χέρι του. Δεν έχει που να πάει... Θα ήθελα να μείνει μαζί μας".

"Γιέ μου, λυπάμαι που το ακούω αυτό αλλά ίσως μπορούμε να τον βοηθήσουμε να βρει κάπου να μείνει".

"Όχι, θέλω να μείνει μαζί μας".

"Γιέ μου", είπε ο πατέρας του, "δεν καταλαβαίνεις τί μας ζητάς. Ένα άτομο με τέτοια αναπηρία θα μας ήταν βάρος. Δεν θα μπορούσαμε να ζήσουμε της ζωής μας και αυτό είναι κάτι που δεν μπορούμε να το επιτρέψουμε να συμβεί. Έλα σπίτι και ξέχασε αυτό το φίλο σου. Θα βρει το δρόμο του".

Ο γιος απλώς έκλεισε το τηλέφωνο χωρίς δεύτερη κουβέντα. Λίγες μέρες αργότερα η αστυνομία του Σαν Φρανσίσκο τους ειδοποίησε για ένα ατύχημα που συνέβη στο γιο τους. Είχε πεθάνει πέφτοντας από ένα κτίριο, αλλά η αστυνομία πίστευε ότι ήταν αυτοκτονία. Οι γονείς πήγαν στο Σαν Φρανσίσκο για να αναγνωρίσουν το πτώμα του γιού τους. Τον αναγνώρισαν... Είδαν όμως και κάτι άλλο που δεν γνώριζαν πριν. Ο γιος τους είχε μόνο ένα πόδι και ένα χέρι...

Οι γονείς της παραπάνω ιστορίας δυστυχώς δεν είναι οι μοναδικοί. Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που 'αγα-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

λαία και με προκατάληψη. Η αξία των ανθρώπων δεν φαίνεται από την εξωτερική τους εμφάνιση. Δεν έχουμε δικαίωμα να κρίνουμε ή να κατακρίνουμε κάποιον για κάποια δυσμορφία ή πρόβλημα που τυχόν έχει καθώς δεν μπορούμε να ξέρουμε τί του έχει συμβεί.

Ο Μορούα Α. έχει γράψει: "τέχνη είναι η απόπειρα να δημιουργείς δίπλα στον πραγματικό κόσμο, άλλο πιο ανθρώπινο". Αν είμαστε ειλικρινείς με τους εαυτούς μας και ρίξουμε μια ματιά γύρω μας θα διαπιστώσουμε ότι ο πραγματικός κόσμος δεν είναι ιδανικός... Γι' αυτό ακριβώς θα πρέπει καθημερινά να αγωνιζόμαστε με πραγ-

του πετάγεται ένας τύπος ντυμένος από την κορυφή ως τα νύχια στα κόκκινα και του κάνει νόημα να σταματήσει.

Μόλις σταματάει, πλησιάζει στο παράθυρο και του λέει :

- Γειά σου φίλε, είμαι ο βλάκας με τα κόκκινα και πεινάω. Έχεις τίποτα φαγώσιμο;

Παραξενεύεται ο άνθρωπος με το παρανοϊκό της όλης φάσης, αλλά τον λυπάται και του δίνει ένα σάντουιτς που είχε μαζί του.

Μερικά χιλιόμετρα παρακάτω, εκεί κοντά στις στροφές της Μαλαισίνας, του πετάγεται και τον σταματάει ένας άλλος παρόμοιος τύπος ντυμένος όλος στα πράσινα.

Σκύβει κι αυτός στο παράθυρο και του λέει :

- Φίλε μου, γειά σου. Εγώ είμαι ο βλάκας με τα πράσινα και πεθαίνω της δίψας. Δώσε μου κάτι να πλώ σε παρακαλώ.

Τι να κάνει ο οδηγός... Σκέφτεται:

"Τέχνη είναι η απόπειρα να δημιουργείς δίπλα στον πραγματικό κόσμο, άλλο πιο ανθρώπινο"

Μορούα Α.

πάνε' με συγκεκριμένους όρους και αποφεύγουν προβληματικές καταστάσεις που μπορεί να επηρεάσουν τη ζωή και τη ρουτίνα τους. Υπάρχουν άνθρωποι που λειτουργούν με έναν αρρωστημένο εγωισμό, και δίνουν μεγάλη σημασία στην εξωτερική εμφάνιση, την υγεία, την εξυπνάδα.

"Μην κρίνεις ένα βιβλίο απ' το εξώφυλλό του", λένε και οπωσδήποτε έχουν δίκιο. Παρόλα αυτά το 'εξώφυλλο' αποτελεί έναν καμβά για τη φαντασία και πολλοί άνθρωποι πέφτουν στην παγίδα να κρίνουν το περιεχόμενο πολύ γρήγορα, επιπό-

ματική αγάπη για το συνάνθρωπο και να μη καταφεύγουμε σε εκπτώσεις όταν πρόκειται για την 'ανθρωπιά' μας. Μπροστά στην καθημερινά και διαρκώς εξαπλούμενη παρακμή της κοινωνίας μας η καλύτερη άμυνά μας είναι ο ανθρωπισμός. Ανθρωπισμός χωρίς σύνορα. Χωρίς ταμπού. Χωρίς προκαταλήψεις.

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Ταξίδευε κάποιος με το αυτοκίνητό του από την Αθήνα προς τη Θεσσαλονίκη.

Κάπου στο ύψος της Μαλακάσας,

"Θα δραπετεύσει καμιά φουρνιά τρελών από το Δαφνί"... αλλά είναι και πονόψυχος και του δίνει μια Coca-Cola που είχε στο αμάξι.

Δεν προλαβαίνει να φτάσει στα Καμμένα Βούρλα και εκεί στον Αγιο Κωνσταντίνο, να σου κι ένας άλλος ανάλογος τύπος ντυμένος στα μπλέ.

Το έχει συνηθίσει πια το παρανοϊκό σκηνικό ο ήρωάς μας, οπότε μόλις ο μπλέ μαρέν άνθρωπος πλησιάζει στο παράθυρο, του λέει βιαστικά :

- Ξέρω, ξέρω εσύ είσαι ο βλάκας με τα μπλέ. Λέγε τι θέλεις.

- ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑ !

Κηδεύτηκε ακόμη ένας στρατιώτης

ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Ο στρατιώτης, Τόμας Ντέιλ, 21 χρονών, σκοτώθηκε από εκρηκτικό μηχανισμό σε δρόμο του Αφγανιστάν την ημέρα που οι Αυστραλοί συμπατριώτες του πήγαιναν στις κάλπες. Προχθές, πρώτο καθήκον της Τζούλια Γκίλαρντ, σαν επανεκλεγείσα πρωθυπουργός, ήταν να τιμήσει τον νεαρό άνδρα που σκοτώθηκε για την πατρίδα του. Στην κηδεία στην Αδελαΐδα έδωσε το παρών και ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, Τόνι Άμποτ.

Οι νεαροί φίλοι του νεκρού ήρωα με το σήμα μαθητευόμενου οδηγού στα αυτοκίνητά τους και φορώντας φανέλες της ομάδας South Adelaide Football Club με τον αριθμό του Τόμας Ντέιλ, συγκεντρώθηκαν κάτω από το συννεφιασμένο ουρανό για την νεκρώσιμη ακολουθία.

Ο στρατιώτης Ντέιλ σκοτώθηκε ενώ βρισκόταν σε περι-

πολία στην Κουλάδα Baluchi με τον συνάδελφό του Γκραντ Κέριμπι. Ο νεκρός χαρακτηρίστηκε σαν ένας νεαρός στρατιώτης με ανεξάντλητες προοπτικές που εξήσε τη ζωή του όσο έντονα μπορούσε. "Η ιδέα ότι θα ζήσουμε την υπόλοιπη ζωή μας χωρίς εσένα μας

τρομάζει, επειδή ήσουν όλος ο κόσμος μας", είπε ο τραγικός πατέρας του, Ντέιβιντ Ντέιλ.

ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, με στρατιωτικές τιμές κηδεύτηκε ένας ακόμη Αυστραλός που σκοτώθηκε στο Αφγανιστάν.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Ζητούνται εργάτες, πεπειραμένοι για οικοδομικές εργασίες.

Για πληροφορίες τηλεφωνήστε στον John ☎ 0414 902172

11969

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΚΟΠΕΛΑ

Για να εργασθεί Full Time στο τηλεφωνικό κέντρο της World Media International

Να μιλά Ελληνικά και Αγγλικά

Για πληροφορίες τηλεφωνήστε

☎ 8120 1093

Δευτέρα έως Παρασκευή από 9-5μ.μ.

11966